

Nederland is blind voor moslimextremisme

Hafid Bouazza

Het moet afgelopen zijn met de politieke correctheid tegenover het moslimextremisme, dat zijn invloed laat gelden op islamitische scholen. De Nederlandse naïviteit op dit punt dreigt om te slaan in domheid, is het oordeel van Hafid Bouazza.

Hoe naïef kan Nederland zijn? Staatssecretaris van Onderwijs Adelmund zegt 'geschokt' te zijn dat tien van de 32 islamitische scholen in Nederland niet alleen door Saoedi-Arabië worden gesteund, maar ook extremistisch, antiwesters lesmateriaal gebruiken. Al eerder was er zulk lesmateriaal opgedoken, zonder dat er stappen werden gezet. Een of andere onbeduidende Marokkaan werd opgetrommeld om voor de camera te vertellen dat de man die de felle anti-joodse en antichristelijke teksten had opgesteld 'een wijze man' was (dezelfde omschrijving viel ook imam El-Moumni ten deel) en dat de school niet van plan was hem te ontslaan.

Vorig jaar zag ik per ongeluk op Salto kanaal (een lokale zender in Amsterdam, red.) een preek in het Nederlands van een imam die de moslims opriep hun broeders te helpen, niet de ongelovigen of de Nederlanders, specificeerde hij, maar alleen de moslims. Dat was namelijk wat de broederschap tussen moslims over de hele wereld inhield.

Er is een punt waarop naïviteit in domheid kan overgaan en ik vrees dat Nederland dat punt gevaarlijk dicht benadert. Al jaren maak ik me grote zorgen over de extremistische uitwassen van de islam in Nederland en de blindheid en onwil van de Nederlanders om deze gezwollen aan te zien voor wat ze werkelijk zijn, namelijk wat in Nederland rechts-extremisme wordt genoemd en andere

gruwelijke -ismen die een hoge beschaving met zich mee kan brengen. Steeds wordt over het hoofd gezien dat de islam een intrinsiek politiek karakter heeft en dat het separatisme van zijn ongerechte aanhangers niets anders is dan een totalitaire, racistische en nationalistische ideologie die in Nederland zo wordt verafschuwd. Het is de taak van de Nederlandse overheid om er tegen op te treden. Ik heb nooit het verschil gezien tussen een doorgeslagen imam en een Janmaat. Dat laatstgenoemde politieke macht zou hebben en imams niet, is onzin, want imams zijn de spreekbuizen van een religieus-politiek systeem. En zolang Nederland dit niet serieus neemt en verzaligd blijft doorpruttelen over 'hun cultuur' zie ik het bijzonder somber in.

Iemand heeft cultuur omschreven als het geheel van kennis dat een bepaalde groep mensen verbindt en voor fundamentalisten rust die kennis in de donder- en-bliksem-passages van de koran. En is Nederland werkelijk bereid de eigen vergaring van eeuwenlange kennis op te geven om maar de lieve vrede te bewaren?

Het knagend probleem is dat Nederland impliciet wel ziet dat er iets redeloos in hun opvattingen schuilt. Wat ze relativerend afdoen als 'och dat hadden wij vroeger ook, kijk maar naar de gereformeerden' is erkennen dat er iets aan schort, iets dat niet van deze tijd is, maar tot de puberteit van een religie behoort. Niemand mag echter verwachten dat het met de islam in Nederland dezelfde kant uitgaat, want de islam heeft een polemisch karakter en een van de doelwitten van deze polemieken is het christendom. Vooral het 'christelijke', decadente westen is een voorbeeld van hoe het de islam niet mag vergaan.

Het islamitisch fundamentalisme is niet nieuw. Het is terug te voeren op de reformatie van de achttiende-eeuwse theoloog Abd al-Wahhab, gebaseerd op de ideeën van zijn grote voorbeeld Ibn Taymiyya (13de eeuw) die de islam van alle franjes en onzuiverheden wilde ontdoen en alleen de koran en de soenna als leidraad erkende. In de negentiende eeuw wisten de wahabieten, zoals de volgelingen van Wahhab worden genoemd, grote delen van het Arabische schiereiland te veroveren, waaronder Mekka en Medina. Zij richtten er een

bloedbad aan, vernietigden niet alleen de schrijnen en tomben (het graf van de profeet zelf werd niet gespaard), maar zelfs de zwarte steen in de Kaäba (een meteoriet waarvan de moslims geloven dat die uit de tijd van Abraham stamt). In 1818 werden de wahabieten door de Turken, na een vijfjarige oorlog, verslagen, maar in de twintigste eeuw wisten zij weer een aanzienlijke politieke macht te krijgen. De reformatie van de iconoclastische Wahhab is wel eens vergeleken met de protestantse Reformatie, al had zij niet dezelfde politieke resonanties als laatstgenoemde (denk aan de Engelse en Franse Revoluties). Integendeel, het wahabisme is verantwoordelijk voor de religieuze opleving over de hele islamitische wereld. Het uiteenvallen van het grote rijk der halve maan werd ook gezien als een straf van God omdat de moslims te ver zouden zijn afgedwaald van de zuivere leer van de profeet.

Het fundamentalisme in Nederland is niet iets nieuws. Al in de jaren tachtig begonnen 'moslimbroeders', zoals ze toen werden genoemd, aan een grote propagandacampagne in Nederland. Deze moslimbroeders waren al in de jaren vijftig door president Nasser uit Egypte verbannen en kregen in Europa asiel. In Gorinchem, waar ik de middelbare school doorliep, stichtten zij een eigen moskee, want de moskee die er al stond en die ze een keer tevergeefs hadden geprobeerd in brand te steken was hun te gematigd. Cassettebandjes met agressieve preken werden verspreid. Ik herinner mij vooral de preken van de blinde imam Al-Kashk, die fulmineerde tegen vrouwen ('de valstrikken van Satan'), tegen muziek en films, video's tegen alles en iedereen, die niet, zoals de vogels en bomen en stenen in de koran, dag en nacht de lof van God en Zijn profeet zongen. De gedragingen van de dochters der gelovigen werden streng in de gaten gehouden ('En wij hebben gehoord, moge God ons behoeden, dat de dochter van die en die bloothoofds over straat loopt'), vrouwen moesten gesluierd en opgesloten worden. Ze mochten geen onderwijs genieten en niet werken. Elk contact tussen een vrouw en een man, al was het maar een groet van ver, was verboden. Een kennis van mij werd moslimbroeder en verbood ons zijn vrouw en dochters de hand te schudden. De profeet zou hebben gezegd dat het beter was voor een vrouw om een bijl in haar gezicht te krijgen dan een man de hand te geven.

Deze irrationele angst en onderdrukking van de vrouw is symptomatisch voor het fundamentalisme. Het eerste wat de Talibaan deden was vrouwen alle rechten ontnemen. En ik geloof dat als de moslims hier ergens echt van gruwen, dat de bewonderenswaardige emancipatie van de vrouw is. Een bekende uitspraak van de profeet luidt dat het volk dat door een vrouw geregeerd wordt een verloren volk is. Verder werden de mensen opgeroepen zich te laten ontslaan, want geen moslim mocht voor de ongelovigen werken, ze moesten andere mensen bekeren en zoveel mogelijk tijd in de moskee doorbrengen. Velen bleven er zelfs slapen. Dat was de bekende 'rugpijnperiode', waarin veel eerste generatie Marokkanen in de ziekte wet gingen. En ik zal nooit vergeten dat mijn vader een keer met de kopie van een krantenknipsel aan kwam zetten waarin stond dat Michael Jackson zich tot de islam had bekeerd en de grootste moskee van de wereld wilde bouwen, terwijl hij moeite had het bouwwerk van zijn eigen gezicht staande te houden. Het probleem is dat deze mensen steeds meer gehoor hebben gevonden in Nederland en dat ze door de moslimgemeenschap zelf niet zijn gemarginaliseerd, zoals dat is gebeurd met Janmaat en zijn partij. En dat zal ook nooit gebeuren. Moslims zullen het altijd voor elkaar opnemen (zie de preek van de imam op Salto). Een Arabische columnist verklaarde dit aan de hand van het tribale gen dat in moslims nog steeds niet zou zijn uitgestorven. Moslims ontleen hun identiteit aan hun religieuze gemeenschap en geen enkele moslim, hoe vrijgevochten ook, zal die basis kwijt willen. Er is angst voor een zwart gat van ontheemding op sociaal, familiaal en psychisch gebied. Het individu is ondergeschikt aan de gemeenschap. Wat Nederland nodig heeft zijn afvalligen, ketteren, vrijdenkers. Met andere woorden, volgers van de ratio. Freek de Jonge vroeg mij, ongetwijfeld met de beste bedoelingen, waarom allochtonen van mijn 'status' (wat dat ook moge zijn) niet teruggaan naar het eigen land om het op te bouwen. Maar niet in Marokko ligt de bron voor deze angstaanjagende stroming, maar in Nederland. Sterker nog, vele mensen in Marokko kijken neer op de moslims alhier. En het is om Nederland waar ik mij zorgen maak. En als 'allochtonen van mijn status' iets moeten doen, dan is het wel de ongekennde en glorieuze vrijheid van denken en ontwikkeling die we hier kennen met hand en tand verdedigen. En niet alleen de allochtonen. Het gaat ons allemaal aan. Het is ook deze vrijheid die de islam in Nederland de ruimte gaf om de onaangename kanten te ontwikkelen. Elke vrijheid brengt monsters

voor, die het vlees bespotten waarmee ze zich voeden. Zaak is ze onschadelijk te maken. Ik weiger mee te pruttelen met de sinterklazen van de politieke correctheid en voorzie een infernale scheur in dit kleine, maar wonderlijke land. Ik gruw van die temende Nederlanders die mij aanspreken met de vraag waarom ik niet de mooie dingen van de islam in mijn boeken bezing. Ik gruw van die vrouw die vond dat ik een 'negatief beeld' gaf van de islam, na een lezing van mij over wat de koran zegt over vrouwen en mijn opmerking dat dit boek het slaan van vrouwen toestaat of zelfs aanraadt (hoofdstuk 2, ik geloof vers 234: „En de vrouwen van wie u opstandigheid vreest, zult u berispen, in bed verlaten en slaan"). Ik antwoordde dat niet meer uit de fles komt dan wat erin zit. Nederlanders moeten ook leren mensen te zien in plaats van moslims en opvattingen in plaats van onaantastbare religie of schattige cultuur. Vrouwe Justitia moet weer een blinddoek krijgen. Het is ergerlijk dat welwillend wordt gedaan tegenover moslims die hun cultuur in bescherming nemen, maar dat degene die opkomt voor de culturele verworvenheden van Nederland een stenenregen van kritiek over zich krijgt. De moslims hebben duidelijk hun positie bepaald binnen Nederland, maar de Nederlanders weigeren dat of kunnen dat niet doen. Ze vertrouwen op de stroom van de geschiedenis, die alleen maar stroomt dankzij menselijk inzet. En eerlijk gezegd denk ik dat het al te laat is. Als moslims weigeren de hand in eigen boezem te steken en geen zelfkritiek willen oefenen, dan kunnen ze op zijn minst hun tenen intrekken. Ik begrijp de slappe houding van de Nederlandse overheid niet. Als moslims ergens hun superioriteitsgevoel vandaan halen dan is het wel dat ze die Nederlanders zo veel poetsen kunnen bakken en daarvoor een aai over de bol krijgen. En waartoe dient die toename van islamitische scholen en moskeeën? Voor integratie? Een Arabisch spreekwoord luidt: Wie de wolf als herder aanwijst, is onrechtvaardig.

Hafid Bouazza is schrijver.